

ADVENDIAJA III PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js35 ,1-6a.10)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Röömustagu kõrb ja kõnnumaa, stepp hõisaku ja puhkegu õitsele. Lillevaip katku teda - nii rikkalikult peab ta õitsema, hõiskama, juubeldama ja rõkkama rõömust. Antagu temale Liibanoni au, Karmeli mäe ja Saaroni ilu. Ning nemad saavad näha Issanda kirkust ja Jumala ülevust. Tehke tugevaks lõtvunud käed, nõrkenud jalad pange kindlalt seisma! Ütelge neile, kel süda on hirmu täis: olge julged, ärge kartke - vaata, siin on teie Jumal. Tema kättemaks jõuab, teie Jumala karistus. Tema ise tuleb ja päästab teid. Siis avanevad pimedate silmad ja kurtide kõrvad lähevad lahti. Siis hüppab lonkaja otsekui hirv ja kidakeelse keel hõiskab. Sest need, keda Issand on vabaks teinud, pöörduvad koju tagasi. Nad tulevad Siionisse hõiskamisega, igavene rõõm särab nende palgeil. Rõõm ja heameel valdavad neid, kurbus ja halin ent taganevad.
See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps146 ,6-7. 8-9b. 9c-10)

R: Issand, tule ja päästa meid.

Issand mõistab õiglast kohut neile, kellele tehakse liiga.
Tema annab näljasele leiba
ja päästab lahti kinniseotud.
Issand avab pimedate silmad.
R:

Issand tõstab sirgeks need, kes on küüru vajunud.
Issand kaitseb pagulasi,
Tema aitab vaeslapsi ja lesknaisi.
R:

Issand armastab õigeid,
kuid õela ta juhib eksiteele.
Issand on kuningas igavesti,
Sinu Jumal, Siion, valitseb põlvest põlve.
R:

(Teine lugemine Jk 5,7-10)

Lugemine püha Jaakobuse kirjast:

Vennad, pidage vastu kuni Issanda tulemiseni, sest vaata - ka põllumees ootab oma maa hinnalist vilja ja on kannatlik ootama, millal tuleb sügisene või lõikuseaegne vihm. Olge siis teiegi kannatlikud, sest Issanda tulemine on lähedal. Vennad, ärge kaevake üksteise peale, et teid hukka ei mõistetaks - vaata, kohtumõistja seisab juba ukse ees. Olgu prohvetid teile oma kannatlikkuse ja pika meelega eeskujuks, sest nemad on kõnelenud Issanda nimel.
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Js 61,1)

Halleluuja. Issand on mind läkitanud kuulutama vaestele õndsusesõnumit. Halleluuja.

(Evangeelium Mt11, 2-11)
Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Kui Johannes sai vangitornis kuulda Jeesuse tegudest, saatis ta oma jüngrid temalt küsima: "Kas sina oled see, kes pidi tulema, või peame ootama kedagi teist?" Jeesus vastas neile ja ütles: "Minge ja teatage Johannesele, mida näete ja kuulete: pimedad näevad jälle ja halvatud käivad, pidalitõbised saavad puhtaks ja kurdid kuulevad, surnud äratatakse üles ja vaestele kuulutatakse Jumala riiki, ning õnnis on see, kes ei leia, et mina olen temale pahanduseks olen".

Kui Johannese jüngrid olid lahkunud, hakkas Jeesus rahvale Johannesest rääkima: "Mida te olete läinud kõrbesse vaatama? Pilliroogu, mida tuul kõigutab? Või mida te tahtsite näha? Inimest peeneis rõivais? Vaata, need, kes kannavad peeneid rõivaid, on kuningate kodades! Või miks te olete välja läinud? Et prohvetit näha saada? Jah, minagi ütlen teile: hoopis enamat kui prohvetit! Tema on see, kellest on kirjutatud: "Vaata, ma läkitan oma sõnumitooja su palge eele, kes valmistab sulle tee sinu ees." Tõesti ma ütlen teile, naisest sündinute seast ei ole tõusnud suuremat kui Ristija Johannes, kes aga vähim on taevariigis, see on suurem kui tema."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, üks minu sõber jäi pensionile ning kolis väiksemasse korterisse. Seetõttu pidi ta oma raamatukogu vähendama, ja nii kutsus ta mind külla, et võiksin mind huvitavad raamatud enda jaoks välja valida. Võtsin ühe vana kõite kätte, kui äkki libises selle vahelt põrandale koltunud paberileht. Kummardusin ja tõstsin paberi üles - tegemist oli aastakümnete taguse reklaamiga, milles kiideti uut triikrauda. Üle kogu lehe oli suurte, juba luitunud punaste tähtedega trükitud: Uudis! Innovatsioon!...

Jah, armsad õed ja vennad - see, mis eile oli uus ja uudistoode, on täna tavaline ja homme juba vananenud. Aastakümnete pärast paneb see vahel koguni muigama, kui tavalised asjad on kunagi meile suuri edusamme tähendanud. Elu on aga kord nii seatud, et elama peab olevikus, mitte minevikus, ükskõik kui ilus see on olnud.
Me loeme...

Jutlus

"Kas sina oled see, kes pidi tulema, või peame ootama kedagi teist?" Vana küsimus, kuid samas iga põlvkonna jaoks jälle uus. Inimesed on ikka otsinud lahendust oma probleemidele, oodanud lunastust, mis puudutaks vahetult ka neid endid. Aga saatusel on meie jaoks üllatusi varuks, seda enam, et oma kogemused ammutame me ju minevikust, kuid tulevik ei pruugi olla minevikust tuntud protsesside otsene jätkumine.

Juba enne Jeesuse tulekut ei suutnud juudid endale kuigi hästi ette kujutada, keda nad õigupoolest ootasid. Kes ta oli, see nende Messias, ja mida ta kaasa tooma pidi - seda ei osanud keegi öelda. Niisamuti oli esimestel kristlastel väga raske hoomata, mida Jeesuse eeskuju ja õpetus tähendasid, ning kogu senise harjunud maailmakorralduse vastu pöörduda oli kindlasti hirmutav. Nii mõnedki Jeesuse järgijad ohverdasid uute ideede nimel oma elu, aga kahjuks ei saanud siia maailma jäänutele seeläbi selgemaks, kuidas uute reeglite järgi kohe ja õigesti käituda. Uuega leppimine on alati raske, raske sellepärast, et paljugi seni hoole ja vaevaga selgeks õpitust kaotab oma mõtte. Igasugune areng kulgeb alati läbi raskuste, kuid just raskuste läbi selgub, kas uued teadmised ja suunad jäävad püsima või on väärtusetud.

Paralleelina esimeste kristlaste kimbatusele võime tuua näite hilisemast ajaloost, kui kristlus ja kirik olid läänemaailmas juba saavutanud jõupositsiooni. XVII sajandil üritas kirik kaitsta piibellikku arusaama maailmakorrast, mille kohaselt peeti maakera universumi keskpunktiks. Teadlasi, kes väitsid midagi muud, kiusati taga. Praeguseks on kirik selle tagakiusamise hukka mõistnud ning vabandanud, kuid tolleaegsete kirikujuhtide käitumine on siiski täiesti loogiline. Nad olid lihtsalt inimesed omas ajas, ja neilgi oli väga raske omaks võtta ning harjuda täiesti uute põhimõtete ja arusaamadega, mis senistele teadmistele vastu rääkisid. Lisaks raskendas olukorda see, et nii mõnelgi teadlasel oli kiusatus ületada oma teadusharu piirid: üsna algeliste loodusteaduslike avastuste põhjal hakati tegema järeldusi ka religiooni ja moraali üle.

Aja möödudes sai kirik siiski aru, et teadus on tegelikult neutraalne ja kirjeldab maailma ilma moraalsete järeldusteta. Ja tõepoolest, kui Maa tiirleb ümber Päikese ja mitte vastupidi, kui Jumal lõi maailma mitte päris kuue päevaga, siis kuidas muudab see teadmine inimese elu mõtet ja kõlbelisi reegleid? Järgnevate sajandite jooksul läksid ka paljud preestrid ja mungad ajalukku tuntud loodusteadlastena, omaaegse konfliktikiibe kõrvalmaitse on aga tunda tänapäevani.

Kuid teadus pole olnud ebameeldiv ainult kirikule. Tänapäeval on kirik kaotanud ühiskonnas oma juhtpositsiooni, ning selle on üle võtnud poliitika ja ületarbimisele suunatud majandus oma poliitiliste jumaluste ja ostukatedraalidega. Iroonilisel kombel kestab konflikt teadusega edasi, kuid enam mitte teaduse ja usu vahel, vaid teadust kiusavad nüüd taga "poliitilise korrektsuse" sildi all tegutsevad agressiivsed ühiskondlikud huvigrupid ning suured industriaalsed korporatsioonid. Nad kõik üritavad takistada neile ebameeldivaid neutraalseid teadusuuringuid ning eksponeerida endale sobilikke pseudoteaduslikke uurimusi - kahjuks õnnestubki see neil üha paremini. Teadus on asendunud poliitika ja äriiga, täpsemalt poliitilise ja kommertsiaalse manipulatsiooniga, see pole enam teadus klassikalises ja ausas mõttes. Jääb üle vaid loota, et ajalugu ka sellele konfliktile kunagi tulevikus karmi hinnangu annab.

Armsad õed ja vennad, kui Jeesus oma esimese tulemise ajal valis jüngriteks inimesed, kes tegid oma lihtsat tööd ja elasid ausalt igapäevast elu, siis kinnitab see, et just niisugune käitumine oli valmistanud Issandale tee nende juurde. Nii peame meiegi jätkama Issandale tee rajamist. Me ei saa küll olla kindlad, et ta tuleb ikka just seda, meie tehtud teed mööda. Kuid meie ülesanne ei olegi midagi ära arvata, vaid olla avatud võimalustele teha siin maailmas midagi head, et tema võiks tülles meid oma jüngritena ära tunda. Aamen